

tale til den ærede Indenrigsministers Roes, at han altid har været tilfreds med at gjøre det Brugelige og komme frem dermed. Og, naar jeg her udtaler mit Klagemaal og mine Forhaabninger i denne Henseende, saa er det, fordi jeg haaber, at han skal give Impulsen til at faae Noget gjort, som kan bruges, om det end kan undergives en skarp Kritik.

Jeg skal ikke opholde mig ved at forlange Svar paa et Spørgsmaal, der forøvrigt kunde være vigtigt, og det er, hvorledes forholder det sig for Diebliffet med den islandske og færøske Handel, hvilke Efterretninger har Regjeringen derfra? Jeg nævner dette her, forat give Regjeringen Anledning til at fremkomme med Oplysninger derom under denne Forhandling, forsaavidt den skulde være tilfunds at give os saadanne. Det er ikke let at komme til denne Sag i og for sig, men, naar den engang er berørt, vilde det, hvis Regjeringen har nogle Meddelelser, som den troer, kunde interessere Medlemmerne her og igjennem dem hele Offentligheden, være gavnligt at høre, hvorledes det staaer sig med den.

Der er endnu et Par Smaating, som jeg ogsaa troer at burde omtale, og det er, at jeg skulde ønske, at Ministeriet tog under fornyet Overveelse Virkningen af de tilbageblevne Bomme. Jeg bringer dette frem mere som Følge af en local Klage. Mange i Egnen omkring Kjøbenhavn have nemlig henvendt sig til mig og vist den høist store Forskiel i deres Stilling, efterfom de boe paa den ene eller den anden Side af en enkelt Bom; det dreier sig her om ikke saa lidt, det kan dreie sig om, at en enkelt Mand, der færdes i Omegnen af Kjøbenhavn, i nogle saa Hundrede Alens Afstand fra en Bom, kan komme til at udgive 60—70 Rd. mere om Aaret. Saa længe vi Allesammen ere saa rige, som det hedder sig, at vi ere — jeg veed ikke, om der er Mange, der have 1200 Rd. i Indtægt om Aaret — i alt Fald, saalænge det gaaer som det gaaer, kunne 60—70 Rd. ikke betyde saameget; men, naar den Tid kommer, hvor 60, 70 Rd. for den arbejdende Mand, der daglig ved sin Virksomhed skal tjene sit Brød, faaer en ikke ringe Betydning — det er det, hvoraf en tarvelig Familie lever over et halvt

Mar — maa man ikke oversee dette Beløb, og jeg troer derfor, det er en Sag, der fortjener en Undersøgelse.

Jeg vilde ogsaa gjerne spørge den ærede Indenrigsminister, om Frederiksbladsen ikke snart kommer til at blive en anden Blads end en afdød Kirkes Blads.

Der er meget rigtigt bemærket, at, da Klubstatten nu har fuldbyrdet, hvad den var bestemt til, bør den formeentlig ophøre; men der synes dog at være nogen Tvivl hos Ministeriet, om den kan ophøre uden videre, eller om der skal et Lovforslag dertil. Det forekommer mig, at Ministeriet holder til at ville sætte denne Sag igjennem ved et Lovforslag, og jeg troer ogsaa, at det vil vinde almindeligt Bifald, som den simpleste Vej, der kan betrædes.

Jeg skal ikke længere forfølge de Paragrapher, der omhandles paa Indtægtsfiden, men gaae over til Udgiften, og der skal jeg foreløbig, under nærværende Forhandling, blive staaende ved en eneste Paragraph. Jeg skal siden, isald jeg faaer Ordet igjen, gaae ind paa en heel Deel andre Sager; men for Diebliffet forekommer denne Paragraph mig at være af overveende Vigtighed. Det er nemlig § 6. Denne Paragraph bestaaer af 2 Afdelinger. Den ene opsummerer samtlige Udgifter og udgjør, om man saa vil, vor egentlige Finantslov for Kongeriget Danmark, idet der ved den bevilges en Sum af 3,088,817 Rd. 85 $\frac{1}{2}$ sk. Denne Bevilling er jo noget Heelt; Rækten er kun en Række Bevillingsformer, som ganske vist have en meget stor Vigtighed; men det er dog den egentlige Bevilling. Nu kommer den anden Deel af denne §., og den bevilger forudsat 2,400,000 Rd. til de fælles Anliggender. Nu er vor Stilling ligeoverfor de fælles Anliggender den, at medens det er vor Pligt at yde til Monarchiets Formaal saa Meget som muligt, kan det ikke være vort Dnske, at disse Udgifter skulle blive saa store som muligt. Det maa være vort egentlige Dnske — og det er derfor, at vi klage over, at vor Andeel i Rigsraadet er bleven saa liden — det skal være vort stadige Formaal at indskrænke Fællesudgifterne til det mindst Mulige, der kan svare til Statens Hensigt. Naar vi forud bevilge